

Dywidenda w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością – wybrane zagadnienia

Mikołaj Kondej

Celem większości spółek działających na polskim rynku jest wypracowywanie zysku dla ich udziałowców. Istnieje szereg sposobów jego dystrybucji pomiędzy wspólników spółek. Jedną z nich jest wypłata dywidendy. W niniejszym artykule staram się przeanalizować wybrane zagadnienia związane z wypłatą zysku w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością zwracając szczególną uwagę na niektóre dyskusyjne aspekty. Swoje rozważania opieram na przepisach kodeksu spółek handlowych⁷⁹, z których część ma charakter dyspozytywny, a co za tym idzie należy zaznaczyć, iż poza zakresem opracowania pozostają ewentualne umowne modyfikacje kodeksowego ustroju.

Zgodnie z art. 195 §1 ksh „wspólnik ma prawo do udziału w zysku wynikającym z rocznego sprawozdania finansowego i przeznaczonym do podziału uchwałą zgromadzenia wspólników”. Należy zwrócić uwagę, że na gruncie obecnie obowiązujących przepisów wspólnik ma prawo do udziału w zysku wyłącznie w przypadku podjęcia stosownej uchwały przez zgromadzenie wspólników. Jest to istotna zmiana w stosunku do regulacji kodeksu handlowego, który przewidywał iż „spólnicy mają prawo do czystego zysku, wynikającego z rocznego bilansu, jeżeli w myśl umowy spółki czysty zysk nie został wyłączony od podziału”⁸⁰. Obecnie więc to wspólnicy decydują o wypłacie dywidendy podczas gdy na gruncie ksh zasadą była obowiązkowa wypłata wypracowanego zysku między udziałowców, a odejście od niej wymagało umieszczenia stosownej regulacji w umowie spółki.

Decyzja w sprawie podziału zysku pomiędzy wspólników powinna być przedmiotem obrad zwyczajnego zgromadzenia wspólników (art. 231 § 2 ksh). Niedopuszczalne jest podjęcie rozstrzygnięcia w tej kwestii w drodze głosowania pisemnego (art. 231 § 4 ksh).

Ciekawym zagadaniem wydaje się czy uchwała o podziale zysku może zapaść również na nadzwyczajnym walnym zgromadzeniu. Z literalnego brzmienia art. 231 § 2 ksh wynika, że przepis ten określa, co „powinno być” przedmiotem zwyczajnego zgromadzenia. Celem tej regulacji wydaje się być określenie minimalnego zakresu obrad corocznego spotkania wspólników. Z przytoczonego przepisu, moim zdaniem, nie można wysnuć zakazu obradowania co do podziału zysku i innych spraw

⁷⁹ Ustawa z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych. (Dz.U. 2000 nr 94 poz. 1037 z późn. zm.; dalej „ksh”)

⁸⁰ Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 czerwca 1934 r. Kodeks handlowy (Dz.U. Nr 57, poz. 502), art. 191 § 1.

w nim wskazanych przez zgromadzenie nadzwyczajne. Trudno znaleźć uzasadnienie celowościowe dla ewentualnego ustanawiania takiego zakazu. Stoję więc na stanowisku, iż sprawy wskazane w art. 231 § 2 ksh mogą być także przedmiotem nadzwyczajnego walnego zgromadzenia.

Za słuszością przedstawionego poglądu przemawia brzmienie art. 231 § 4 ksh. Wskazany przepis zakazuje rozstrzygania o podziale zysku i udzieleniu absolutorium w drodze głosowania pisemnego. Obie te czynności ustawodawca wskazuje w art. 231 § 2 ksh jako te, które powinny być przedmiotem zwyczajnego walnego zgromadzenia. Gdyby art. 231 § 2 ksh miał zastrzegać podział zysku i absolutorium do wyłącznej właściwości zwyczajnego zgromadzenia to art. 231 §4 ksh byłby niepotrzebny. Nie budzi bowiem wątpliwości, iż podejmowanie uchwał na zgromadzeniu i poprzez głosowanie pisemne to dwa odrębne tryby⁸¹, a co za tym idzie niemożliwe jest podjęcie uchwały przez zwyczajne zgromadzenie wspólników w trybie głosowania pisemnego. Należy zwrócić jednak uwagę, że w analizowanej kwestii w doktrynie przeważa pogląd odmienny, zgodnie z którym kompetencje nadzwyczajnego walnego zgromadzenia obejmują wyłącznie te sprawy, które nie zostały wymienione w art. 231 ksh⁸².

Sprawy wskazane w art. 231 §2 ksh mogą być także przedmiotem nadzwyczajnego walnego zgromadzenia.

W przedmiocie uchwały o podziale zysku wspólnikom przysługuje znaczna dyskrejonalna władza⁸³. Decyzje w sprawie rozporządzenia zyskiem nie mogą jednak w żadnym razie naruszać zasady równouprawnienia wspólników lub w inny sposób ich krzywdzić⁸⁴. Niedopuszczalny będzie taki podział wypracowanego zysku, w wyniku którego dojdzie do naruszenia zasad współzycia społecznego lub ustalonych obyczajów⁸⁵. Jak się jednak wydaje, ewentualna ingerencja sądowa w decyzje zgromadzenia wspólników o wypłacie dywidendy powinna być bardzo rozważna i ostrożna. Skoro wspólnicy w umowie spółki mogą odejść od kodeksowych reguł dotyczących podziału zysku to nic nie stoi na przeszkodzie by ustalili, że jego część będzie corocznie dystrybuowana między nich w formie dywidendy. Brak takiego uregulowania oznacza, iż udziałowcy decydują się pozostawić kompetencje do decydowania o podziale zgromadzeniu wspólników. W związku z tym, moim

⁸¹ „Wspólnicy podejmują co do zasady uchwały na zwyczajnych i nadzwyczajnych zgromadzeniach wspólników. Poza posiedzeniem możliwe jest jednak podejmowanie uchwał pisemnie”. (A. Kidyba, *Komentarz aktualizowany do art. 1-300 ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych* (Dz.U.00.94.1037), LEX/el.2012, komentarz do art.227 ksh).

⁸² Tak m.in. R. Pabis [w:] J. Bieniak, M. Bieniak, G. Nita-Jagielski, *Kodeks spółek handlowych. Komentarz. Wyd. 2*, Warszawa 2012, komentarz do art. 232 ksh oraz J. Strzępka, E. Zielińska [w:] J. Strzępka (red.), *Kodeks spółek handlowych. Komentarz. Wyd. 5*, Warszawa 2012, komentarz do art. 232 ksh.

⁸³ Szeroko o tym z przytoczeniem orzecznictwa: J. Strzępka, E. Zielińska [w:] J. Strzępka (red.), *Kodeks ...*, dz. cyt., komentarz do art. 191 ksh.

⁸⁴ Wyrok Sądu Najwyższego z 14 kwietnia 2004 r. (I CK 537/03).

⁸⁵ Art. 5 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny w związku z art. 2 ksh.

zdaniem, nie można kwestionować decyzji o pozostawieniu zysku w spółce z tego tylko powodu, iż wyłącza ona faktyczne uczestnictwo udziałowca w wypracowanej nadwyżce przychodów nad kosztami działalności. Równocześnie nie można wykluczyć, iż w pewnych sytuacjach (np. gdy zysk byłby faktycznie, w inny niż dywidenda sposób, dystrybuowany pomiędzy niektórych wspólników z pominięciem innych), dopuszczalna byłaby ingerencja sądowa w rozstrzygnięcie zgromadzenia.

Z kapitału zapasowego i rezerwowego można finansować dywidendę tylko w takim zakresie, w jakim kapitał ten powstał z zysku przedsiębiorstwa.

Zysk który może zostać przeznaczony do podziału pomiędzy wspólników spółki powinien wynikać ze sprawozdania finansowego podmiotu sporządzonego zgodnie z przepisami ustawy o rachunkowości⁸⁶. Kwotę która może zostać przeznaczona do podziału określa art. 192 ksh. Zgodnie z brzmieniem tego przepisu „kwota przeznaczona do podziału między wspólników nie może przekraczać zysku za ostatni rok obrotowy, powiększonego o niepodzielone zyski z lat ubiegłych oraz o kwoty przeniesione z utworzonych z zysku kapitałów zapasowego i rezerwowych, które mogą być przeznaczone do podziału. Kwotę tę należy pomniejszyć o niepokryte straty, udziały własne oraz o kwoty, które zgodnie z ustawą lub umową spółki powinny być przekazane z zysku za ostatni rok obrotowy na kapitały zapasowy lub rezerwowe”.

Z powyższego przepisu wynika, iż kwota którą wspólnicy mogą przeznaczyć na dywidendę może różnić się od wypracowanego w danym okresie sprawozdawczym wyniku finansowego. W szczególności przepis gwarantuje wspólnikom możliwość wypłaty kwot nadwyżek wypracowanych przez przedsiębiorstwo a niepodzielonych w poprzednich okresach sprawozdawczych. Wypłaty dywidendy można dokonać również z zysku, który przeniesiono na kapitały zapasowe i rezerwowe. W tym zakresie należy zwrócić jednak uwagę na ważne ograniczenie. Z kapitału zapasowego i rezerwowego można finansować dywidendę tylko w takim zakresie, w jakim kapitał ten powstał z zysku przedsiębiorstwa. Niedopuszczalna będzie więc np. wypłata dywidendy z agio emisyjnego czy też z wniesionych przez wspólników dopłat. Dodatkowo przepis zastrzega, iż kwoty pochodzące z kapitału zapasowego i rezerwowego muszą być „przeznaczone do podziału”. Zgadzam się z poglądami doktryny, iż regulację tę należy rozumieć w ten sposób, że zgromadzenie wspólników może rozporządzać tylko tymi kwotami, które w drodze regulacji ustawowej lub umownej nie zostały wyłączone od podziału⁸⁷.

⁸⁶ Ustawa z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U. 1994 nr 121 poz. 591 z późn. zm.)

⁸⁷ A. Szajkowski, M. Tarska, [w:] S. Sołtysiński, A. Szajkowski, A. Szumański, J. Szwaja, *Kodeks spółek handlowych*, t. 2, Warszawa 2012, s. 386.

Zysk którym może rozporządzać walne zgromadzenie pomniejsza się o wartość niepokrytych strat z poprzednich lat obrotowych. W przypadku jeżeli spółka posiada udziały własne kwota do podziału ulega dodatkowo pomniejszeniu o ich wartość. Dywidendy nie można wypłacić również z tej części zysku osiągniętego w poprzednim okresie, który na mocy ustawy lub umowy spółki jest obligatoryjnie przekazywany na kapitały zapasowe lub rezerwowe.

Analizując brzmienie art. 192 ksh należy zadać sobie pytanie czy możliwa jest wypłata dywidendy w przypadku jeżeli w danym okresie sprawozdawczym spółka nie wypracowała zysku. Literalne brzmienie przepisu, w którym ustawodawca wskazuje że dywidenda „nie może przekraczać zysku za ostatni rok obrotowy, powiększonego” o kwoty określone w dalszej części przepisu sugeruje, iż nie jest to możliwe. Z powyższego fragmentu przepisu można wysnuć wniosek, iż jeżeli spółka nie wypracuje w danym roku obrotowym zysku dywidenda nie może zostać wypłacona. Pogląd taki prezentowany jest przez część przedstawicieli doktryny⁸⁸. Moim zdaniem podejście takie pozostaje jednak skrajnie formalistyczne i podobnie jak R. Pabis uważam, że również w przypadku jeżeli spółka nie osiągnęła w poprzednim roku zysku możliwa jest wypłata dywidendy, pod warunkiem wszakże, że suma obliczona zgodnie z dyspozycją art. 192 ksh będzie dodatnia⁸⁹. Moim zdaniem, w tym przypadku ograniczenie prawa do wypłaty zysku z lat ubiegłych nie znajduje uzasadnienia celowościowego. W ekstremalnej sytuacji literalna interpretacja tego przepisu, mogłaby doprowadzić do sytuacji, w której wspólnicy mieliby ograniczoną możliwość rozporządzania znacznymi, wypracowanymi w latach ubiegłych zyskami z tego tylko powodu, że w danym okresie spółka osiągnęła stratę. Nie widzę również względów ostrożnościowych, które przemawiałyby za ograniczeniem możliwości wypłaty dywidendy w przypadku osiągnięcia przez spółkę straty. Po pierwsze z art. 192 ksh wynika, iż wspólnicy spółki będą zobowiązani pomniejszyć o wartość poniesionej straty wypłacaną dywidendę. Po drugie fakt, iż spółka w danym okresie obrotowym nie osiągnęła zysku nie musi wcale wskazywać na jej słabą kondycję finansową, co potencjalnie mogłoby przemawiać za koniecznością zachowania dywidendy, a wynikać ze zdarzeń o charakterze jednorazowym.

Ograniczenie możliwości wypłaty dywidendy z lat ubiegłych, w przypadkach w których spółka w ostatnim roku nie osiągnęła zysku nie znajduje uzasadnienia.

⁸⁸ Tak m.in. A. Kidyba, *Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Komentarz 4. wydanie*, Warszawa 2005, str. 384 [za:] Gofin, *Czy można wypłacić dywidendę w przypadku wystąpienia straty za ostatni rok obrotowy?* [w:] Zeszyty Metodyczne Rachunkowości nr 16 (304), El.; M. Litwińska-Werner, *Kodeks spółek handlowych Komentarz*, Warszawa 2005, str. 525 [za:] Gofin, *Czy można wypłacić dywidendę w przypadku wystąpienia straty za ostatni rok obrotowy?* [w:] Zeszyty Metodyczne Rachunkowości nr 16 (304).

⁸⁹ R. Pabis [w:] J. Bieniak, M. Bieniak, G. Nita-Jagielski, *Kodeks ...*, dz. cyt., komentarz do art. 192 ksh.

Analizując brzmienie art. 192 ksh należy zwrócić uwagę, iż oparcie wysokości dywidendy na zysku bilansowym nie jest rozwiązaniem idealnym. Dostrzegła to m.in. Komisja Kodyfikacyjna Prawa Cywilnego, proponując wprowadzenie dodatkowo konieczności badania kryterium płynnościowego przy wypłacaniu wspólnikom świadczeń⁹⁰. Zgodnie z przedstawionym przez Komisję projektem „bezpośrednio przed wypłatą dywidendy zarząd podejmuje uchwałę w przedmiocie dopuszczalności wypłaty i na tej podstawie sporządza oświadczenie o wypłacalności stwierdzające, że przy dołożeniu należytej staranności przewiduje, iż w ciągu roku od dnia dokonania wypłaty spółka nie utraci zdolności do wykonywania wymagalnych zobowiązań”. Proponowane przez Komisję w tym zakresie zmiany wydają się zmierzać w dobrym kierunku.

Prócz kryterium rachunkowego warunkującego wypłatę dywidendy należy wprowadzić też do ksh kryterium płynnościowe.

Należy zwrócić uwagę, iż zysk rachunkowy jest często wynikiem sztucznym i nie uwzględnia rzeczywistych przepływów pieniężnych występujących w przedsiębiorstwie. Dlatego Komisja słusznie zauważyła, iż prócz kryterium rachunkowego warunkującego wypłatę dywidendy należy wprowadzić też do ksh kryterium płynnościowe. W proponowanym brzmieniu przepisu moje wątpliwości budzi jednak zapis dotyczący rocznego okresu, którego ma dotyczyć oświadczenie. Powstaje pytanie czy jeżeli zarząd przewiduje, że po półroczu spółka może utracić płynność to wypłata dywidendy jest dopuszczalna? W świetle proponowanego rozwiązania wydaje się, że tak.

Proponowany przez Komisję okres, jednego roku wynikał jak się wydaje, m.in. z przekonania, iż tylko na krótki okres czasu zarząd spółki jest w stanie prognozować przewidywane przepływy pieniężne. Generalnie należy zgodzić się, iż założenie to jest słuszne – czym dłuższy okres prognostyczny tym jakość dokonywanej estymacji będzie zawsze obarczona większym ryzykiem błędu. Równocześnie jednak - nawet przy krótkim - rocznym okresie prognostycznym ze względu na wielość założeń, które należy poczynić by sporządzić prognozę przepływów pieniężnych, ryzyko pomyłki jest duże. Obawiam się, że w przypadku wprowadzenia proponowanych zapisów będzie dochodzić na tle oświadczenia zarządu do licznych sporów dotyczących tego czy prognozy zostały sporządzone z dochowaniem należytej staranności.

Rozważenia wymaga oparcie testu płynnościowego na obiektywnych i weryfikowalnych kryteriach.

⁹⁰ Komisja Kodyfikacyjna Prawa Cywilnego, *Projekt reformy struktury majątkowej spółki z o.o.*, Przegląd Prawa Handlowego, 12/2010, s. 5-27.

W związku z tym celowym wydaje się rozważenie oparcia testu płynnościowego na bardziej obiektywnych i weryfikowalnych kryteriach. Przykładowo można by zaproponować, by wypłata dywidendy była zabroniona, jeżeli środki pieniężne pozostałe po wypłacie nie wystarczałyby na zaspokojenie przyszłych wymagalnych zobowiązań danej spółki. Rozwiązanie takie, choć ma niewątpliwie wiele wad, ma też swoje logiczne racje. Jeżeli zarząd spółki wie, że podmiot w najbliższym czasie musi zapłacić wierzycielom pewną sumę pieniędzy a jego bieżące środki na tą zapłatę nie wystarczają spółka z ostrożności powinna odstąpić od wypłacania dywidendy. Jeżeli w roku następnym płynność spółki poprawiłaby się – wówczas mogłaby ona wypłacić zysk wspólnikom. Proponowane przeze mnie kryterium miałoby charakter obiektywny i możliwy do łatwej weryfikacji. Równocześnie rozwiązanie takie mogłoby zostać dodatkowo wzmocnione koniecznością weryfikacji przewidywanych przyszłych przepływów pieniężnych (a zatem rozwiązaniem postulowanym przez Komisję Kodyfikacyjną).

De lege ferenda zasadnym wydawałoby się również umożliwienie wspólnikom wypłaty dywidendy z kapitałów zapasowych, które powstały w sposób inny niż z zysku przedsiębiorstwa. Dotychczasowe unormowanie wyklucza bowiem np. wypłatę dywidendy z agio emisyjnego, co w moim przekonaniu powinno być dopuszczalne. Obecnie nie widzę uzasadnienia celowościowego dla ustanowionych w tym zakresie ograniczeń.

Uprawnionymi do dywidendy za dany rok obrotowy są ci wspólnicy, którym udziały przysługiwały w dniu powzięcia uchwały o podziale zysku (Art. 193 § 1 ksh). Umowa spółki może upoważniać jednak walne zgromadzenie do określenia dnia, według którego ustalać się będzie prawo do dywidendy – tzw. dnia dywidendy (Art. 193 § 2 ksh). Zgodnie z obecną regulacją dzień dywidendy powinien wypadać w ciągu dwóch miesięcy od podjęcia uchwały o podziale zysku (Art. 193 § 3 ksh). Dzień dywidendy nie może zostać ustalony na dzień przypadający przed odbyciem się zgromadzenia, na którym podejmowana jest uchwała o dniu dywidendy⁹¹.

Krąg wspólników uprawnionych do dywidendy ustala się na podstawie księgi udziałów. Należy przyjąć, że w przypadku jeżeli spółka nie zostanie prawidłowo zawiadomiona o zmianie wspólnika może ona wypłacić dywidendę poprzedniemu udziałowcowi uwalniając się od zobowiązania (Art. 187 §1 ksh).

Należy zwrócić uwagę, iż ustalenie dnia dywidendy należy do wyłącznej kompetencji zgromadzenia wspólników. Niemożliwe jest więc przyznanie w umowie spółki innemu organowi możliwości oznaczenia tego dnia. Uwzględniając fakt, iż umowa może stanowić, iż prawo do

⁹¹ R. Pabis [w:] J. Bieniak, M. Bieniak, G. Nita-Jagielski, *Kodeks ...*, op. cit., komentarz do art. 193 ksh.

decydowania odnośnie podziału zysku przysługuje innemu organowi niż zgromadzenie wspólników w praktyce mogą pojawić się wątpliwości co do skutków poszczególnych uchwał: o podziale zysku i o dniu dywidendy. Moim zdaniem dopuszczalna jest sytuacja, w której organ uprawniony do dokonywania podziału zysku przeznacza go na dywidendę równocześnie wskazując, iż będzie ona przysługiwać osobom, które będą wspólnikami w dniu określonym przez zgromadzenie. Odmienny pogląd na te temat ma jednak A. Kidyba, który stoi na stanowisku, iż w przypadku jeżeli uchwała o podziale zysku zostanie podjęta przed uchwałą o dniu dywidendy prawo do dywidendy ustala się według dnia podjęcia pierwszej z uchwał⁹².

Od dnia dywidendy należy odróżnić dzień, w którym dywidenda ma zostać wypłacona. Termin wypłat ustala zgromadzenie wspólników w uchwale. Jeżeli walne zgromadzenie nie oznaczy dnia wypłaty kompetencja do podjęcia decyzji o momencie wypłaty przypadnie zarządowi (Art. 193 § 4 ksh).

W przypadku jeżeli uchwalono dywidendę wspólnik nabywa roszczenie o jej wypłatę. Roszczenie takie ma charakter obligacyjny i jest zbywalne⁹³. W szczególności roszczenie takie może być przedmiotem cesji, potrącenia, zastawu i zastawu rejestrowego. Należy zaznaczyć, iż generalnie tylko prawo do przyznanej już dywidendy ma charakter zbywalny (choć możliwe wydaje się też rozporządzenie prawem do przyszłych dywidend do określonej w umowie wysokości)⁹⁴.

Roszczenie o wypłatę dywidendy podlega 10 letniemu okresowi przedawnienia.

W doktrynie sporne pozostaje jakiemu okresowi przedawnienia podlega roszczenie o wypłatę dywidendy.

Prezentowane są dwa odmienne poglądy. Zgodnie z pierwszym z nich roszczenie nie ma charakteru powtarzającego się świadczenia a więc podlega dziesięcioletniemu okresowi przedawnienia⁹⁵. Według drugiego zobowiązanie spółki ma charakter okresowy a więc podlega trzyletniemu okresowi przedawnienia⁹⁶. Moim zdaniem uchwalona dywidenda za każdy rok obrotowy stanowi odrębne zobowiązanie a więc nie ma charakteru okresowego. Za takim poglądem przemawia m.in. fakt, iż dywidenda nie musi być wypłacana regularnie. W doktrynie tymczasem przyjmuje się, że roszczenia

⁹² A. Kidyba, *Komentarz aktualizowany do art. 1-300 ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych*, Lex/El., komentarz do art. 193 ksh.

⁹³ Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 września 2002 r. (sygn. akt V CKN 1370/00).

⁹⁴ Tak m.in. J. Strzępka, E. Zielińska [w:] J. Strzępka (red.), *Kodeks ...*, dz. cyt., komentarz do art. 191 ksh.

⁹⁵ Tak m.in. J. Strzępka, E. Zielińska [w:] J. Strzępka (red.), *Kodeks ...*, dz. cyt., komentarz do art. 191 ksh.

⁹⁶ Szerzej o okresie przedawnienia dywidendy: G. Pacek, *Przedawnienie roszczenia o wypłatę dywidendy* [w:] *Monitor Prawniczy* 20/2008, El.

okresowe powinny mieć charakter regularny⁹⁷. Co za tym idzie uważam za prawidłowe pierwsze z prezentowanych podejść, stanowiące iż roszczenie o wypłatę dywidendy podlega 10 letniemu okresowi przedawnienia.

Przechodząc do końcowych rozważań należy stwierdzić, iż instytucja dywidendy ma w polskim systemie prawnym głębokie zakorzenienie i jest powszechnie wykorzystywana w praktyce. Mimo to istnieją kontrowersje co do niektórych aspektów związanych z podziałem zysku (m.in. dotyczące możliwości wypłaty zysku gdy spółka osiągnęła stratę czy okresu przedawnienia roszczenia o wypłatę dywidendy). W tych kwestiach zasadna byłaby ingerencja legislacyjna. Równocześnie warto rozważyć wprowadzenie do ksh nowych rozwiązań związanych z wypłatą dywidendy a zabezpieczających wierzycieli – w tym m.in. testu płynnościowego proponowanego przez Komisję Kodyfikacyjną Prawa Cywilnego. Rozwagi wymaga jednak ustalenie czy test taki powinien mieć charakter prognostyczny czy też opierać się na kryteriach obiektywnych.

⁹⁷ A. Jedliński [w:] A. Kidyba (red.), *Kodeks cywilny. Komentarz. Tom I. Część ogólna*, Lex/El., komentarz do art.118.

Streszczenie

W artykule autor omawia wybrane aspekty związane z polskimi regulacjami prawnymi dotyczącymi wypłaty dywidendy w spółkach kapitałowych. Omawiane zagadnienia obejmują m.in. problematykę podejmowania decyzji o wypłacie dywidendy, środków które mogą być przeznaczone na jej wypłatę i możliwości wypłaty z zysku z lat ubiegłych. Autor poddaje ocenie również planowaną nowelizację przepisów dotyczącą wprowadzenia testu płynnościowego jako wymagania koniecznego do wypłacenia zysku. W artykule poruszono także zagadnienie przedawnienia roszczenia o wypłatę dywidendy.

Summary

The author discusses selected aspects of legal dispositions concerning the distribution and payment of dividends to the shareholders by limited companies in Poland. Among discussed issues, the author draws our attention to the problem of dividend payments decisions, funds which can be allocated for distribution among shareholders and the possibility of distribution and payment from profit of previous financial years. The author also analyzes the amendment yet to be adopted which may introduce the solvency and liquidity test as an obligatory requirement for distribution of profit among shareholders. The article also presents the problem of the limitation of dividends payment claims.